

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 1015202107
Dátum vydania rozhodnutia: 05.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015202107.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobkyne: V. E. Č., nar. XX.XX.XXXX, Q. XX/XX, G., právne zastúpená: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., Kadnárova 83, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p. KM-OLVS-58/2015/OPK zo dňa 10.11.2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/286/2015-48 zo dňa 23. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/286/2015-48 zo dňa 23. novembra 2016 z a m i e t a.

Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. p. KM-OLVS-58/2015/OPK zo dňa 10.11.2015 a disciplinárny rozkaz riaditeľa ústredného operačného strediska prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky č. 3 zo dňa 05.05.2015 a vec vrátil riaditeľovi ústredného operačného strediska prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky na ďalšie konanie. Žalovaný, ako druhostupňový správny orgán, zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil disciplinárny rozkaz, na základe ktorého bolo žalobkyni uložené disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.

2. Krajský súd v Bratislave v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že sporným v prejednávanej

veci bolo posúdenie, či sa žalobkyňa za skutkových okolností, ktoré boli v danom prípade preukázané, dopustila disciplinárneho previnenia a či správne orgány postupovali správne, keď jej za predmetné disciplinárne previnenie uložili disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie aj napriek tomu, že ostatným policajtom za takéto konanie uložili iba výčitku, a teda či by aj v prípade žalobkyne nepostačovala výčitka.

3. Aj v podmienkach štátnej služby príslušníkov Policajného zboru platí, že disciplinárne opatrenie možno uložiť iba v prípade, ak sa preukáže, že policajt spáchal disciplinárne previnenie, pričom v zmysle § 54 zákona č. 73/1998 Z.z. je to možné iba v prípadoch, kedy na nápravu policajta a na obnovenie služobnej disciplíny za menej závažné konanie, ktoré má znaky disciplinárneho previnenia alebo znaky priestupku, nepostačuje uloženie výčitky. Z uvedeného je zrejmé, že nie je účelné trestať policajta za každú cenu, i za malé disciplinárne previnenie, hoci „len“ písomným pokarhaním, ktoré predstavuje najmiernejší druh disciplinárneho opatrenia.

4. Podľa názoru krajského súdu došlo v danom prípade k porušeniu služobnej disciplíny a k disciplinárnemu previneniu žalobkyne. V disciplinárnom konaní bolo preukázané, že žalobkyňa porušila časť I. písm. a/ bod 13. rozkazu Ministra vnútra SR č. 6/1997 Úlohy na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov Policajného zboru v znení neskorších predpisov tým, že na pracovisku ústredného operačného strediska prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky so sídlom na Krížnej ulici 42 v Bratislave dňa 06.04.2015 v čase o 7:25 hod. ako končiaci referent špecialista zmeny operačného strediska dňa 05.04.2015 od 08:00 hod. do 08:00 hod. dňa 06.04.2015 odovzdala službu nastupujúcemu referentovi špecialistovi I. D.. Zo zistenia nadriadenej, zapísaného v operačnom denníku ev. č. 4/2012 zo dňa 18.12.2012 na strane číslo 293, mal krajský súd za preukázané, že žalobkyňa uviedla nepravdivý údaj, opustila pracovisko, na ktorom mala vykonávať služobnú činnosť do 8:00 hod., ešte pred jej plánovaným ukončením. Keďže opustenie pracoviska pred skončením služby a bez súhlasu vedúceho je zavineným porušením povinností policajta, postupovali správne orgány v súlade so zákonom, keď uvedené porušenie kvalifikovali ako disciplinárne previnenie.

5. Krajský súd konštatoval, že žalobkyňa ani jej kolegovia neboli oprávnení opustiť pracovisko pred skončením služby a ich neprítomnosť na pracovisku nemôže byť ospravedlnená ani súhlasom staršieho referenta špecialistu ústredného operačného strediska so skorším odchodom. Starší referent špecialista ústredného operačného strediska v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 60/2011 síce organizuje výkon služby zmeny operačného dňa, zodpovedá za dodržiavanie stanoveného režimu a plnenia úloh, avšak je podriadený vedúcemu. To znamená, že táto osoba nemá oprávnenie povoliť predčasné opustenie pracoviska policajtm, nakoľko túto kompetenciu má iba vedúci, ktorý v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 60/2011 riadi organizačnú zložku v jeho pôsobnosti.

6. Konanie žalobkyne, spočívajúce v opustení pracoviska pred skončením služby, nie je možné liberalizovať predchádzajúcim súhlasom staršieho referenta špecialistu tiež z dôvodu, že žalobkyňa preukázateľne konala v rozpore s požiadavkami kladenými na príslušníkov Policajného zboru, ako sú napríklad čestnosť či disciplinovanosť a uviedla nepravdivé údaje jednak v operačnom denníku, ako aj v knihe odchodov a príchodov. Ak by v oboch evidenciách žalobkyňa pravdivo uviedla čas odchodu z pracoviska o 7:25 hod., ako aj výnimočný dôvod (napríklad to, že jej dve maloleté deti sú na Veľkonočný pondelok samé doma) a skutočnosť, že jej to umožnil vedúci zmeny aj napriek tomu, že takúto kompetenciu zo zákona nemá, bolo by možné jej konanie vyhodnotiť ako poľahčujúce okolnosti pre miernejšie porušenie služobnej disciplíny. Krajský súd uviedol, že si je vedomý toho, že zákon č. 73/1998 Z. z. neupravuje poľahčujúce okolnosti, avšak špecifickosť danej situácie by bolo možné zohľadniť v rámci posudzovania okolností spáchania disciplinárneho previnenia. Taktiež by bolo možné prihliadnuť na to, že v súvislosti s predmetným porušením služobnej disciplíny nedošlo k vzniku negatívnych následkov, ako aj to, že žalobkyňa a jej kolegovia odovzdali službu ďalším kolegom.

7. Krajský súd však následne zdôraznil, že v danom prípade žalobkyňa vedome uviedla nepravdivé údaje o jej odchode z pracoviska - v operačnom denníku uviedla ako čas odchodu 8:00 hod. a v knihe odchodov a príchodov uviedla ako čas odchodu 8:05 hod., čo svedčí o tom, že postoj žalobkyne k porušeniu služobnej disciplíny nebol čestný a korektný. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa sa

dopustila disciplinárneho previnenia, ktorého závažnosť však správne orgány dostatočne neodôvodnili.

8. Posúdenie závažnosti disciplinárneho previnenia pri rozhodovaní o uložení druhu disciplinárneho opatrenia (vrátane výčitky) z hľadiska možnosti nápravy policajta a obnovenie služobnej disciplíny podlieha správnej úvahe konajúceho služobného orgánu, ktorý pri rozhodovaní prihliada na zákonné kritériá pre ukladanie disciplinárnych opatrení - povahu protiprávneho konania, okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností. Pri preskúmaní rozhodnutia vydaného na základe správneho uváženia krajský súd skúma iba to, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, pričom súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

9. Krajský súd zastáva názor, že v preskúmaných rozhodnutiach absentuje správna úvaha, na základe ktorej správne orgány rozhodli o postihu žalobkyne za spáchané disciplinárne previnenie a nevysporiadali sa s jej námietkou, prečo takisto bezúhonným policajtom, minimálne Y. I.. D. Z., ktorá sa skorším odchodom z pracoviska pred ukončením služby, dopustila rovnakého disciplinárneho previnenia ako žalobkyňa, postačovala výčitka, pričom žalobkyni bolo uložené disciplinárne opatrenie, s ktorým sa spájajú negatívne dôsledky, napríklad nemožnosť udelenia disciplinárnej odmeny a iné. Takéto konanie správnych orgánov sa krajskému súdu javilo ako diskriminačné.

10. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na zákaz diskriminácie garantovaný Ústavou SR. Zákaz diskriminácie a nerovnakého zaobchádzania zaručuje aj Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v článku 14, v zmysle ktorého k jeho porušeniu dochádza vtedy, ak štáty bez objektívneho a rozumného ospravedlnenia zaobchádzajú odlišne s osobami v analogických situáciách alebo nezaobchádzajú odlišne s osobami, ktorých situácie sa citeľne líšia. Za objektívne a rozumné zdôvodnenie sa považuje zdôvodnenie, ktoré sleduje legálny cieľ a rešpektuje zásadu primeranosti medzi použitými prostriedkami a zamýšľaným cieľom.

11. Vzhľadom na absenciu správnej úvahy, na základe ktorej správne orgány rozhodli o tom, akým spôsobom potrestajú žalobkyňu za spáchanie disciplinárneho previnenia, krajský súd zastáva názor, že ich konanie vykazuje znaky diskriminácie, nakoľko odlišné zaobchádzanie s dvoma policajtmi v rovnakej situácii bez odôvodnenia správnej úvahy, ktorá ich k takémuto odlišnému zaobchádzaniu viedla, je neprípustné.

12. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že preskúmané rozhodnutia je potrebné podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP zrušiť pre ich nepreskúmateľnosť a vec vrátiť riaditeľovi ústredného operačného strediska Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky na ďalšie konanie, v ktorom bude viazaný právnym názorom vysloveným krajským súdom v predmetnom rozsudku. Úlohou prvostupňového správneho orgánu bude opätovne rozhodnúť o disciplinárnom previnení žalobkyne a objasniť, prečo na nápravu jej služobnej disciplíny nepostačuje výčitka a tiež uviesť dôvody, pre ktoré odlišne posúdili konanie žalobkyne a konanie jej kolegyne Y. I.. D.M. Z., ktoré bolo rovnaké.

2.

13. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalovaný domáhal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/286/2015-48 zo dňa 23. novembra 2016 zmenil tak, že žalobu zamietla, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

14. Žalovaný v podanej kasačnej sťažnosti v súvislosti s tvrdením krajského súdu o diskriminačnom konaní zo strany správneho orgánu poznamenal, že je potrebné si zodpovedať otázku, či krajský súd náležite preskúmal skutočnosť, či v danom prípade išlo naozaj o rovnaké disciplinárne previnenie a či obe príslušníčky (žalobkyňa ako aj I.. D. Z.) uviedli v knihe dochádzok nepravdivý údaj.

15. V uvedenom videl žalovaný rozpor v správnej úvahe krajského súdu, keď tento na jednej strane konštatoval, že zo strany žalobkyne došlo k porušeniu služobnej disciplíny a disciplinárnemu previneniu, na strane druhej považoval uloženie disciplinárneho opatrenia za diskriminačné.

16. Žalovaný následne zhrnul skutkový stav veci, ako aj zosumarioval postup prvostupňového správneho orgánu v rámci disciplinárneho konania predchádzajúceho vydaniu disciplinárneho rozkazu riaditeľa ústredného operačného strediska prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky č. 3 zo dňa 05.05.2015.

17. Žalovaný konštatoval, že na základe zabezpečených podkladov nadriadená žalobkyňa preukázala, že táto dňa 06.04.2015 opustila pracovisko, na ktorom mala vykonávať služobnú činnosť do 08.00 hodiny, ešte pred jej plánovaným skončením. Pracovisko opustila pred skončením služby bez náležitých dôvodov a bez súhlasu nadriadenej (bezprostredne nadriadená) alebo vyšších nadriadených. Týmto konaním podľa napadnutého rozhodnutia žalobkyňa porušila povinnosť policajta uvedenú v časti I. písm. a/ bod 13. rozkazu ministra o morálnom stave a disciplíne. Následne podľa operačného denníka ÚOS, v ktorom sa nachádzal preukázateľne nepravdivý písomný záznam v znení služba ukončená dňa 06.04.2015 o 08.00 hodine bez zistených nedostatkov, služobné pomôcky a technika odovzdané bez závad, odovzdala, podpis Č., prevzal, podpis D., prítomný, podpis Q., podľa disciplinárneho rozkazu žalobkyňa porušila povinnosť policajta uvedenú v článku 5 ods. 12 písm. e/ bod 1. nariadenia ministra o činnosti operačných stredísk. Porušenie tohto predpisu spočívalo v tom, že čas skončenia služby žalobkyne zapísaný v operačnom denníku ústredného operačného strediska nie je skutočným časom skončenia a súčasne odovzdania služby žalobkyňou.

18. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností žalovaný dospel k záveru, že pred uložením disciplinárneho opatrenia bol objektívne zistený skutočný stav veci a žalobkyňa bolo zavinené porušenie služobnej povinnosti, zakladajúce dôvod uloženia disciplinárneho opatrenia, spoľahlivo preukázané. Nadriadená po dôkladnom posúdení všetkých rozhodných okolností správne konštatovala protiprávnosť konania žalobkyne a jej postup bol realizovaný v intenciách platnej právnej úpravy, pričom bolo potrebné prijať záver, že konaním žalobkyne došlo k naplneniu pojmových znakov skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.

19. Žalovaný poukázal na fakt, že žalobkyňa utajovala zápsmi v príslušných administratívnych pomôckach údaj. Podľa zistenia nadriadenej v operačnom denníku evidenčného č. 4/2012 zo dňa 18.12.2012 na strane č. 293 sa v zápise operačného dňa 06.04.2015 v čase o 07.25 hodine nachádzal písomný záznam v znení služba ukončená dňa 06.04.2015 o 08.00 hodine bez zistených nedostatkov, služobné pomôcky a technika odovzdané bez závad. Odovzdala, podpis Č., prevzal, podpis D., prítomný, podpis Q.Ľ., teda písomne spracovaný nepravdivý údaj, ktorý žalobkyňa potvrdila svojim podpisom. V čase o 07.25 hodine dňa 06.04.2015 po príchode nadriadenej v knihe odchodov a príchodov evidenčného č. 6/2014 sa nachádzal záznam, že z pracoviska žalobkyňa odišla v čase o 08.05 hodine dňa 06.04.2015, čo je nepravdivý údaj a pracovisko, na ktorom mala vykonávať služobnú činnosť do 08.00 hodiny dňa 06.04.2015 v zmysle plánu služieb spracovaného na zázname č. PPZ-UOS-66-002/2015, opustila ešte pred jej plánovaným skončením.

20. Žalovaný mal za to, že zvoleným druhom uloženého disciplinárneho opatrenia prvostupňový orgán prihliadol na skutočnosti uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., vzhľadom na nebezpečenstvo disciplinárneho previnenia vyplývajúce z neprítomnosti žalobkyne na pracovisku, na ktorom je výkon služby zabezpečený nepretržite.

21. Žalovaný taktiež podotkol, že priznanie osobného príplatku v mesiaci september roka 2014, ktoré vyplývalo z kvality plnenia úloh v príslušnom hodnotenom období, nemôže vylučovať uloženie disciplinárneho opatrenia za spáchané disciplinárne previnenie v budúcnosti. Osobný príplatoč nemá charakter disciplinárnej imunity a práve zvolený druh disciplinárneho opatrenia je primeraný aj vo vzťahu k doterajšiemu postoju žalobkyne k plneniu služobných povinností.

22. Disciplinárny rozkaz je individuálnym právnym aktom zaväzujúcim bezprostredne konkrétnu osobu. Práve skutočnosti uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., na ktoré sa pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia prihliada, vytvárajú podmienky pre individuálne posúdenie disciplinárneho

previnenia. Primeranosť rozhodnutia vo vzťahu k druhu disciplinárneho opatrenia bola vyhodnotená v odôvodnení disciplinárneho rozkazu a uložené písomné pokarhanie nie je materiálnou sankciou a nie je najprísnejšou sankciou. Žalovaný zastáva názor, že po vyhodnutí nebezpečenstva vyplývajúceho zo zavineného porušenia služobnej povinnosti žalobkyňou, nepostačuje na nápravu vyslovenie výčitky podľa § 54 zákona č. 73/1998 Z. z., ale je potrebné uložiť zvolený druh disciplinárneho opatrenia.

23. V predmetnom kontexte žalovaný ďalej uviedol, že preskúmanie primeranosti výšky uloženého disciplinárneho opatrenia by bolo možné napríklad v prípade uloženia disciplinárneho opatrenia zníženie služobného platu až o 15 % na dobu najviac troch mesiacov, čo však nie je predmetom tohto konania.

24. Žalovaný deklaroval, že z obsahu spisového materiálu bolo možné bez ďalšieho doplnenia preskúmať disciplinárny rozkaz, ktorý sa opiera o dôkazy vyhladané, vykonané a vyhodnené v súlade s právnymi predpismi. Konštatované a preukázané prihliadnutie prvostupňového orgánu na podmienky uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia vylučuje neobjektívnosť napadnutého rozhodnutia.

25. Vychádzajúc z uvedeného možno podľa názoru žalovaného konštatovať, že prvostupňový orgán rovnako ako žalovaný v disciplinárnom konaní postupovali a rozhodli v súlade so zákonom a vychádzali z riadne zisteného skutočného stavu veci. Spoľahlivo zistili skutkové okolnosti, ustálili skutkový stav a žalobkyňi preukázali zavinené porušenie služobnej povinnosti, zakladajúce dôvod uloženia disciplinárneho opatrenia. Disciplinárne konanie spĺňalo všetky formálne náležitosti napadnutého rozhodnutia ako i disciplinárneho rozkazu, ktoré vyžaduje zákon, pričom nevykazujú žiadne vady, ktoré by zakladali ich neplatnosť.

26. Žalovaný zdôraznil, že zmyslom disciplinárneho konania nebolo poškodenie žalobkyne, ale jej náprava predovšetkým v tom smere, aby po tom, čo sa dopustila porušenia služobnej povinnosti, si svoje služobné povinnosti v budúcnosti vzorne plnila. Uvedomelá služobná disciplína všetkých policajtov založená na dodržiavaní základných povinností a osobnej zodpovednosti každého policajta je dôležitým zdrojom zvyšovania akcieschopnosti a kvality výkonu služby Policajného zboru.

27. Žalovaný podotkol, že žalobkyňa sa disciplinárneho previnenia dopustila dňa 06.04.2015. V ten istý deň sa o jej disciplinárnom previnení dozvedela nadriadená na základe vlastnej kontrolnej činnosti. Disciplinárny rozkaz bol žalobkyňi vyhlásený dňa 05.05.2015. Je teda nepochybné, že zákonné lehoty na uloženie disciplinárneho opatrenia ustanovené v § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. boli dodržané. Disciplinárne opatrenie uložila nadriadená ako funkčne príslušná v zmysle či. 2 písm. d/ bod 2. nariadenia Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 22/2009 zo dňa 25.03.2009 o rozsahu disciplinárnej právomoci nadriadených (disciplinárna právomoc) v znení neskorších predpisov.

28. V závere kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol, že napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom, vychádzajú zo spoľahlivo a riadne zisteného skutkového stavu veci, sú riadne zdôvodnené a konajúce orgány dospeli k správnym skutkovým a právnym záverom.

3.

29. Žalobkyňa sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila písomným podaním, doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 30.01.2017, v ktorom navrhla, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú zamietol a zároveň aby priznal žalobkyňi náhradu trov konania.

30. Žalobkyňa konštatovala, že z obsahu kasačnej sťažnosti nie je zrejmé, v čom vidí žalovaný nesprávne právne posúdenie veci súdom. Z uvedeného dôvodu sa žalobkyňa opätovne vyjadrila k nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného.

31. V predmetnom kontexte žalobkyňa uviedla, že žalovaný, ako ani prvostupňový správny orgán, ktorý disciplinárny rozkaz vydal, sa nevysporiadali s námietkou, že konanie nadriadenej žalobkyne vykazovalo znaky diskriminačného konania.

32. Očakávanie zdôvodnenia uloženia rôznych disciplinárnych opatrení za ten istý skutok dvom osobám bolo založené najmä na obrátenom dôkaznom bremene v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z.z. (antidiskriminačný zákon), kedy žalovaný je povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca oznámi súdu skutočnosť, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo.

33. Žalobkyňa vyjadrila súhlas s názorom krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie neobsahovalo zdôvodnenie rozdielného zaobchádzania, žalovaný nediskrimináciu nijako nepreukázal a to aj napriek tomu, že správny orgán je síce oprávnený ukladať disciplinárne sankcie podľa vlastného uváženia a rozsahu, avšak je povinný zdôvodniť predmetnú rozdielnosť, t.j. uviesť legitímny dôvod na rozdielne zaobchádzanie v rovnakej situácii. Absencia zdôvodnenia, resp. správnej úvahy o rozdielnom uložení disciplinárnych opatrení v napadnutom rozhodnutí zakladá jeho nepreskúmateľnosť.

34. Žalobkyňa namietala, že v prejednávanej veci bolo povinnosťou žalovaného preskúmať skutočnosť, či u kolegyne žalobkyne išlo o rovnaký správny delikt, prípadne či obe uviedli nepravdivý údaj v knihe dochádzok, a to predovšetkým v situácii, keď mal žalovaný svojim rozhodnutím osvedčiť, že k diskriminácii nedošlo. Žalovaný uvedeným spôsobom nepostupoval, keď hodnoverne nedementoval, že v danom prípade došlo k bezdôvodnému rozdielnému zaobchádzaniu pri ukladaní disciplinárnych opatrení, pričom na podporu svojich záverov nepredložil potrebné dôkazy.

35. V závere žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že k diskriminácii došlo z dôvodu osobného sporu medzi žalobkyňou a jej nadriadenou, nakoľko žalobkyňa mala záujem o miesto riaditeľky na danom operačnom stredisku, čo sa podľa jej názoru odzrkadlilo v šikanóznom správaní voči jej osobe, a to nielen v prejednávanom prípade. Žalobkyňa zároveň zdôraznila, že predmetné konanie nie je jediným, v ktorom žalobkyňa napáda disciplinárne opatrenie voči jej osobe vydané nadriadenou, ktoré má šikanózný charakter.

4.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

37. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

38. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

39. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že žalobkyňi bolo disciplinárnym rozkazom riaditeľa ústredného operačného strediska prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky č. 3 zo dňa 05.05.2015 uložené disciplinárne opatrenie-písomné pokarhanie podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorého sa mala dopustiť tým, že na pracovisku ústredného operačného strediska prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky so sídlom na Krížnej ulici 42 v Bratislave dňa 06.04.2015 v čase o 7:25 hod. ako končiaci referent špecialista zmeny operačného dňa 05.04.2015 od 08:00 hod. do 08:00 hod. dňa 06.04.2015 odovzdala službu nastupujúcemu referentovi špecialistovi I.. I.. Š. D.. Podľa zistenia nadriadenej v operačnom denníku ev. č. 4/2012 zo dňa

18.12.2012 na strane č. 293 sa v zápise operačného dňa 06.04.2015 v čase o 7:25 hod. nachádzal písomný záznam v znení „Služba ukončená dňa 06.04.2015 o 8.00 hodine bez zistených nedostatkov, služobné pomôcky a technika odovzdané bez závad. Odovzdala, podpis Č., prevzal D., prítomný podpis Q.“, teda písomne spracovaný nepravdivý údaj, ktorý žalobkyňa potvrdila svojím podpisom. Žalobkyňa následne opustila pracovisko, pričom v čase o 7:25 hod. dňa 06.04.2015 po príchode nadriadenej v knihe odchodov a príchodov ev. č. 6/2014 sa nachádzal záznam, že z pracoviska odišla o 8:05 hod. dňa 06.04.2015. Tento údaj bol nepravdivý, pretože pracovisko, na ktorom mala vykonávať služobnú činnosť do 8:00 hod. dňa 06.04.2015 v zmysle plánu služieb č. PPZ- OS-66-002/2015, žalobkyňa opustila ešte pred jej plánovaným ukončením.

40. Proti disciplinárnemu rozkazu podala žalobkyňa odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. p. KM-OLVS-58/2015/OPK zo dňa 10.11.2015 zamietol a disciplinárny rozkaz potvrdil.

5.

41. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z., služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

42. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

43. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., disciplinárnym opatrením je

- a) písomné pokarhanie,
- b) zníženie služobného platu až o 15% na dobu najviac troch mesiacov,
- c) zníženie hodnosti o jeden stupeň na dobu jedného roka,
- d) zákaz činnosti,
- e) prepadnutie veci.

44. Podľa § 54 zákona č. 73/1998 Z.z., ak postačí na nápravu policajta a na obnovenie služobnej disciplíny za menej závažné konanie, ktoré má znaky disciplinárneho previnenia alebo znaky priestupku, výčitka, disciplinárne opatrenie sa neuloží.

45. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Policajtovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

46. Podľa § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

47. Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

6.

48. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku krajského súdu.

49. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal v prejednávanej veci za preukázané, že žalobkyňa dňa 06.04.2015 v čase o 07:25 hodine ako končiaci referent špecialista zmeny ústredného operačného

strediska prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky dňa 05.04.2015 od 08:00 hodiny do 08:00 hodiny dňa 06.04.2015, vykonala odovzdanie služby nastupujúcemu referentovi špecialistovi, I. I. Š. D., pričom v operačnom denníku uviedla nepravdivý údaj o ukončení služby až o 8:00, ktorý potvrdila svojím podpisom. Uvedeným konaním žalobkyňa porušila článok 5 ods. 12 písm. e/ bod 1 nariadenia Ministra vnútra SR č. 60/2011 o činnosti operačných stredísk, s ktorým bola podľa doloženej prezenčnej listiny priloženej k záznamu č. PPZ-ÚOS-46-016/2012 oboznámená dňa 03.02.2012. Žalobkyňa následne opustila pracovisko, pričom v knihe príchodov a odchodov uviedla záznam, že z pracoviska odišla o 8:05 hod. dňa 06.04.2015. Predmetný údaj bol taktiež nepravdivý, nakoľko pracovisko, na ktorom mala vykonávať služobnú činnosť do 8:00 hod. dňa 06.04.2015 v zmysle plánu služieb č. PPZ-ÚOS-66-002/2015, opustila ešte pred jej plánovaným ukončením (žalobkyňa sa na pracovisku nenachádzala už v čase kontroly nadriadenej, ktorá bola zrealizovaná o 7:25 hod. dňa 06.04.2015), čím porušila časť I. písm. a/ bod 13. rozkazu ministra vnútra SR č. 6/1997 Úlohy na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov Policajného zboru v znení neskorších predpisov, s ktorým bola oboznámená dňa 08.12.2014.

50. Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za podstatné zdôrazniť, že v prejednávanej veci nebola spornou otázka, či žalobkyňa svojím konaním porušila služobnú disciplínu a dopustila sa disciplinárneho previnenia v zmysle § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. Uvedená skutočnosť bola v rámci disciplinárneho konania náležitým spôsobom preukázaná, pričom ani samotná žalobkyňa skutok tak, ako sa stal, nepopierala, deklarujúc, že vecné a časové údaje sú pravdivé.

51. Rozporuplným v danom prípade bolo posúdenie primeranosti disciplinárneho opatrenia písomného pokarhania, uloženého žalobkyňi za spáchané disciplinárne previnenie na základe disciplinárneho rozkazu č. 3 zo dňa 05.05.2015, predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že u kolegyne, Y. I. D. Z., bolo považované za adekvátny prostriedok nápravy, resp. dostačujúci postih za disciplinárne previnenie založené na obdobných skutkových okolnostiach uloženie výčitky v zmysle § 54 zákona č. 73/1998 Z.z.

52. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s názorom krajského súdu prezentovaným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že vzhľadom na absenciu správnej úvahy, na základe ktorej správne orgány rozhodli o tom, akým spôsobom potrestajú žalobkyňu za spáchanie disciplinárneho previnenia, možno konštatovať, že ich konanie vykazuje znaky diskriminácie, nakoľko odlišné zaobchádzanie s dvoma policajtmi v rovnakej situácii bez odôvodnenia správnej úvahy, ktorá ich k takémuto odlišnému zaobchádzaniu viedla, je neprípustné.

53. K argumentu žalovaného, obsiahnutému v kasačnej sťažnosti, podľa ktorého si je potrebné v súvislosti s tvrdým diskriminačným konaním zo strany správneho orgánu zodpovedať otázku, či krajský súd náležite preskúmal skutočnosť, či v danom prípade naozaj išlo o rovnaké disciplinárne previnenie a či obe príslušníčky (žalobkyňa ako aj Y. I. D. Z.) uviedli v knihe dochádzok nepravdivý údaj, Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že žalovaný síce na jednej strane vymedzil otázku, ktorá má z jeho pohľadu rozhodujúci význam pre správne posúdenie danej veci, avšak na strane druhej neuviedol žiadne relevantné tvrdenia, ktoré by preukazovali, že záver krajského súdu o nerovnakom zaobchádzaní správneho orgánu s disciplinárne previnenými policajtami, je nepravdivý.

54. Z obsahu administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že služobnú zmenu ústredného operačného strediska dňa 05.04.2015 od 08:00 hodiny do 08:00 hodiny dňa 06.04.2015 spolu so žalobkyňou vykonávala aj Y. I. D. Z. a I. V. V. M. Údaje obsiahnuté v knihe príchodov a odchodov svedčia o tom, že Y. I. D. Z., obdobne ako žalobkyňa, uviedla dňa 06.04.2015 čas odchodu 08:05, teda nepravdivý časový údaj, nakoľko na pracovisku sa preukázateľne nenachádzala už v čase kontroly nadriadenej, ktorá bola zrealizovaná v čase o 7:25. Uvedenú skutočnosť potvrdila aj samotná Y. I. D. Z., ktorá v úradnom zázname č. PPZ-ÚOS-230-001/2015 zo dňa 06.04.2015 uviedla, že dňa 06.04.2015 v čase o 07.15 hodine sa po odovzdaní služby C. H. I. R. vypýtala domov od I. V. V. M., ktorý ju z pracoviska uvoľnil. Svoju žiadosť o uvoľnenie zo služby dôvodila druhou dennou službou a starostlivosťou o maloleté dieťa.

55. Napriek tomu, že obe policajtky sa dopustili obdobného konania, ktorým porušili rovnaké služobné povinnosti, čím naplnili znaky disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., žalobkyni bolo za toto konanie uložené disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie, zatiaľ čo v prípade jej kolegyne bola uložená výčitka. Dôvodnosť rozdielnosti prístupu k otázke primeranosti disciplinárneho postihu týchto dvoch policajtiiek však správne orgány vo svojich rozhodnutiach náležitým spôsobom nešpecifikovali.

56. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že konanie, kedy správny orgán za obdobných podmienok, resp. v porovnateľnej situácii zaobchádza s dvomi osobami bez objektívneho a rozumného zdôvodnenie rozdielne, jednoznačne vyvoláva pochybnosti o dodržaní zákazu diskriminácie. Na margo uvedeného však Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň dodal, že za porušenie zásady rovnakého zaobchádzania nemožno automaticky označiť situáciu, keď je iný disciplinárny previnilec za obdobné konanie postihnutý menej prísny disciplinárnym opatrením, resp. iba výčitkou.

57. V rámci odôvodnenia predmetného tvrdenia Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na ustanovenie § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., zo znenia ktorého vyplýva, že kľúčovým pri rozhodovaní o uložení vhodného disciplinárneho opatrenia, ako následku spáchaného disciplinárneho previnenia v konkrétnom prípade, je predovšetkým náležité zohľadnenie povahy protiprávneho konania, okolností, za ktorých bolo toto spáchané, jeho následkov, miery zavinenia, ako aj doterajšieho postoja policajta k plneniu služobných povinností.

58. Oprávnený subjekt je teda povinný pri rozhodovaní o forme, resp. spôsobe postihu disciplinárneho previnilca prihliadať aj na iné skutočnosti, ako je samotný skutok zakladajúci zodpovednosť za disciplinárne previnenie.

59. Práve aplikácia citovaného ustanovenia a kritérií v ňom stanovených môže vnieť do naoko rovnakého prípadu variabilitu vo vzťahu k výslednému postihu disciplinárnych previnilcov. Z uvedeného dôvodu je preto obzvlášť dôležité, aby správny orgán náležitým spôsobom premietol svoje úvahy o primeranosti konkrétneho disciplinárneho opatrenia, resp. iného prostriedku nápravy do odôvodnenia rozhodnutia, čím možno predísť prípadným pochybnostiam o miere jeho objektívnosti a nezaťažosti.

60. Po preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k obdobnému záveru, ako Krajský súd v Bratislave, a to, že v predmetných rozhodnutiach absentuje úvaha o tom, na základe akých skutočností rozhodli o postihu žalobkyne za spáchané disciplinárne previnenie, pričom žalovaný sa v rámci svojho rozhodnutia taktiež opomenul náležitým spôsobom vysporiadať s námietkou, prečo v prípade policajtky Y. I. D. Z., ktorá sa skorším odchodom zo služby dopustila rovnakého disciplinárneho previnenia ako žalobkyňa, postačovala výčitka, zatiaľ čo žalobkyni bolo uložené disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie.

61. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že skutočnosti, ktorými žalovaný v kasačnej sťažnosti spochybňoval napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, boli totožné s tými, ktoré žalovaný uviedol už v prvostupňovom súdnom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že kasačná sťažnosť žalovaného neobsahuje žiadne právne relevantné argumenty, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň poukázal na skutočnosť, že do obsahu kasačnej sťažnosti boli premietnuté vybrané časti textu rozhodnutia žalovaného č. p. KM-OLVS-58/2015/OPK zo dňa 10.11.2015, častokrát neuvážene vytrhnuté z celkového kontextu predmetného rozhodnutia, bez bližšej konkretizácie toho, v čom žalovaný vidí nesprávne právne posúdenie veci krajských súdom.

62. Po vyhodnotení závažnosti kasačných námietok žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 461 SSP konštatoval, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti žalovaného. Krajský súd v Bratislave postupoval vecne správne, keď rozhodnutie žalovaného č. p. KM- LVS-58/2015/ OPK zo dňa 10.11.2015 a disciplinárny rozkaz

riaditeľa ústredného operačného strediska prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky č. 3 zo dňa 05.05.2015 zrušil a vec vrátil riaditeľovi ústredného operačného strediska prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky na ďalšie konanie, v ktorom bude viazaný právnym názorom súdu vysloveným v napadnutom rozsudku. Úlohou prvostupňového správneho orgánu bude preto tak, ako uviedol Krajský súd v Bratislave v odôvodnení napadnutého rozsudku, opätovne vec žalobkyne posúdiť a následne rozhodnúť o disciplinárnom previnení žalobkyne, pričom bude povinný bližšie špecifikovať dôvody, ktoré ho viedli k rozdielnemu posúdeniu skutkovo totožnej situácie u dvoch policajtov, a to u žalobkyne a jej kolegyne Y. I.. D. Z. a to pokiaľ príde k odlišne uloženému disciplinárnemu opatreniu respektíve k samotnému uloženiu disciplinárneho opatrenia.

63. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zrušenie napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný, kasačnú sťažnosť žalovaného v zmysle ustanovenia § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

7.

64. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný v kasačnom konaní úspech nemal, preto mu právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobkyni priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, pričom o výške náhrady trov rozhodne po právoplatnosti rozsudku krajský súd samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.